

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی سلوک ابوسعید ابوالخیر با محوریت مقام فقر

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

کتایون کتیبه - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت مدرس تهران

سیده سمیرا متین نژاد - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، ادبیات محض، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

ابوسعید ابواخیر را با دو وجهی تاریخی و افسع ان ای اش میتوان شناخت. این عارف بنام قرن چهارم، پرورش یافتی مکتب عرفان خراسان اسعت و تربیت یافتی اسعتادان مسع ز زمان خوبیو و ز عصر بررانی چون خرقانی، ابو عدداخر حمان س ممی و ابواخیداس قصعا.. وی عارفی است منحصر ب فرد با ارایو ب مشر. ملامتی و اعتقاد ب شادخواری و ذوق و مستی در عرفان. تفاوت ای بارز وی با سعایر مشعایر در قریقت خوبیو از وی شعیصعیتی زبانرد و ممتاز سعاخت اسعتب ب اون ای ک در همعمشعا یر ا قریقت، میتراان ب سیاری، ازهم ابواخاسز قشیری و ابو عدداالله باکوی و خواه عدداالله انصاری دارد. در تهی یاین مقاخ تلاش شعدهاسعت تا پا از بررسعی ک ی مفهومشعناسعی سع وع ابوسعید و اشعنایی با اندیشع ای صعوفیان و مدانی تفکرات عرفانی او، با محور قراردادن اصطلاح فقر، ب مقایس ی اندیش ای وی با نویسندان برهست ی متون عرفانی، مچون قشیری و جویری و ... پرداخت شود و سپا فقر و هایگاه ان در تفکرات این شخیصیت نامدار، بررسی اردد

کلمات کلیدی:

ابوسید ابواخیر، مفهومشناسی س وع، فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581662>

